

Bryssel den 1 februari 2017
(OR. en)

5478/17

Interinstitutionellt ärende:
2012/0193(COD)

DROIPEN 6
JAI 54
GAF 5
FIN 31
CADREFIN 6
FISC 23
CODEC 76

A-PUNKTSNOT

från: Ordförandeskapet

till: Rådet

Föreg. dok. nr: 5434/17

Ärende: Förslag till direktiv om bekämpning genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen
– Politisk överenskommelse

1. Den 12 juli 2012 lade kommissionen fram ett förslag¹ till direktiv om bekämpning genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.
2. Utkastet till direktiv syftar till att fastställa nödvändiga åtgärder för att säkerställa ett verkningsfullt, proportionellt och avskräckande skydd av unionens ekonomiska intressen genom straffrättsliga bestämmelser.
3. Rådet godkände den 6 juni 2013 en allmän riktlinje om utkastet till direktiv², varigenom ordförandeskapet gavs förhandlingsmandat att inleda trepartsmöten med Europaparlamentet.
4. Europaparlamentet antog sin ståndpunkt om utkastet till direktiv vid första behandlingen den 16 april 2014³.

¹ Dok. 12683/12.

² Dok. 10729/13.

³ Dok. 9024/14.

5. Efter sju treparts möten mellan 2014 och 2016 nådde ordförandeskapet och företrädarna för Europaparlamentet med kommissionens hjälp en överenskommelse den 30 november 2016 om den övergripande kompromisstexten som anges i bilagan.
6. Under ett gemensamt möte den 12 januari 2017 röstade Europaparlamentets budgetkontrollutskott och utskott för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor om utkastet till direktiv som det förelåg efter de interinstitutionella förhandlingarna och godkände det. Utskottens ordförande, Inge Gräßle och Claude Moraes, meddelade i en skrivelse till Corepers ordförande att om utkastet formellt översändes till Europaparlamentet som rådets ståndpunkt vid första behandlingen om detta lagstiftningsförslag skulle de rekommendera ledamöterna i budgetkontrollutskottet och utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och därefter kammaren att godkänna rådets ståndpunkt vid första behandlingen utan ändringar vid parlamentets andra behandling, med förbehåll för granskning av båda institutionernas juristlingvister.
7. Vid mötet den 25 januari 2017 rekommenderade Coreper rådet att nå en politisk överenskommelse om texten till direktivet enligt bilagan till denna not. Den cypriotiska, tyska, ungerska, irländska, maltesiska och polska delegationen förklarade därmed att de inte stödde den nuvarande kompromisstexten.
8. Rådet uppmanas därför att nå en politisk överenskommelse om texten till direktivet i enlighet med bilagan till denna not.

Förslag till

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om bekämpning genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägerier som riktar sig mot
unionens ekonomiska intressen**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 83.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska revisionsrättens yttrande⁴,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Skyddet av unionens ekonomiska intressen gäller inte endast förvaltningen av budgetanslag utan omfattar alla åtgärder som inverkar eller riskerar att inverka negativt på dess tillgångar, och medlemsstaternas tillgångar i den mån de har relevans för unionens politikområden.

⁴ EUT C , , s. .

- (2) I konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen⁵, inbegripet protokollen av den 27 september 1996⁶, den 29 november 1996⁷ och den 19 juni 1997⁸ (nedan kallad *konventionen*) anges minimiregler för fastställande av brott och påföljder avseende bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. Konventionen upprättades av medlemsstaterna som uppmärksammade att bedrägerier som riktar sig mot unionens inkomster och utgifter i många fall inte är begränsade till ett enda land och att de ofta genomförs i form av organiserad brottslighet. På denna grund konstaterades det redan i den konventionen att skyddet för unionens ekonomiska intressen ska vara sådant att alla bedrägliga förfaranden som riktar sig mot dessa intressen blir föremål för straffrättslig lagföring. Parallellt med detta antogs rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95⁹. I den förordningen fastställs allmänna regler om enhetliga kontroller och om administrativa åtgärder och sanktioner rörande oegentligheter i förhållande till unionsrätten samtidigt som den hänvisar till föreskrifter för olika sektorer inom detta område, bedrägeri så som detta definieras i konventionen och tillämpningen av medlemsstaternas straffrättsliga lagstiftning och förfaranden.
- (3) För att säkerställa genomförandet av unionens politik inom området skydd av unionens ekonomiska intressen vilken har varit föremål för harmoniseringsåtgärder såsom rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 är det viktigt att även i fortsättningen närma medlemsstaternas straffrättsliga lagstiftningar till varandra genom att komplettera det förvaltnings- och civilrättsliga skyddet med avseende på de allvarligaste typerna av bedrägerirelaterade förfaranden på detta område, med undvikande av bristande överensstämmelse både inom och mellan dessa rättsområden.

⁵ EGT C 316, 27.11.1995, s. 48.

⁶ EGT C 313, 23.10.1996, s. 1.

⁷ EGT C 151, 20.5.1997, s. 1.

⁸ EGT C 221, 19.7.1997, s. 11.

⁹ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

- (4) Skyddet av unionens ekonomiska intressen kräver en gemensam definition av bedrägeri som faller inom detta direktivs tillämpningsområde och som omfattar bedrägligt förfarande med avseende på såväl utgifter och intäkter som tillgångar på bekostnad av Europeiska unionens allmänna budget (nedan kallad *unionens budget*), inbegripet ekonomiska transaktioner som upp- och utlåningsverksamhet. Begreppet allvarliga brott som riktar sig mot det gemensamma system för mervärdesskatt som inrättats genom rådets direktiv 2006/112/EG avser de allvarligaste formerna av momsbedrägeri, i synnerhet karusellbedrägeri, bedrägeri via skenföretag och momsbedrägeri som begås inom ramen för en kriminell organisation, som ger upphov till allvarliga hot mot det gemensamma systemet för mervärdesskatt och därmed mot unionens budget. Brotten som riktar sig mot det gemensamma systemet för mervärdesskatt bör anses som allvarliga när de har anknytning till två eller flera unionsmedlemsstaters territorium, härrör från ett bedrägligt upplägg varigenom brotten begås organiserat med syftet att dra oberättigade fördelar av det gemensamma systemet för mervärdesskatt och inbegriper en av brottet vållad total skada som överstiger tröskelvärdet på 10 miljoner EUR. Begreppet total skada avser den uppskattade skada som åsamkats både de berörda medlemsstaternas ekonomiska intressen och unionen och som härrör från bedrägeriupplägget som helhet. Häri ingår inte räntor[...] eller böter. Detta direktiv syftar till att bidra till insatserna för att bekämpa dessa kriminella företeelser.
- (4a) I de fall där kommissionen genomför budgeten inom ramen för delad eller indirekt förvaltning kan den delegera budgetgenomförandeuppgifter till medlemsstaterna eller anförtro dem åt byråer eller organ som inrättats i enlighet med fördragen eller till vissa andra enheter och personer. I alla dessa fall bör unionens ekonomiska intressen åtnjuta lika stort skydd som inom ramen för kommissionens direkta förvaltning.
- (4b) Vid tillämpning av detta direktiv avses med *upphandlingsrelaterade utgifter* alla utgifter som har samband med sådana offentliga kontrakt som regleras i artikel 101.1 i förordning nr 966/2012¹⁰ om finansiella regler för unionens allmänna budget.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 20.10.2012, s. 1).

- (5) Unionens lagstiftning mot penningtvätt är fullt tillämplig på tvätt av vinning av brott som avses i detta direktiv. En hänvisning till den lagstiftningen bör säkerställa att det påföljdssystem som införs genom detta direktiv är tillämpligt på alla allvarliga fall av brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.
- (6) Korruption utgör ett särskilt allvarligt hot mot unionens ekonomiska intressen och kan i många fall kopplas till bedrägligt förfarande. Eftersom en offentlig tjänsteman har en skyldighet att vara opartisk i utövandet av sitt omdöme och sin bestämmanderätt bör givande och tagande av mutor som har syftet att påverka den offentliga tjänstemannens omdöme eller bestämmanderätt omfattas av definitionen av korruption oavsett vad som sägs i lagar eller andra författningar som gäller i den enskilda tjänstemannens land eller internationella organisation.
- (7) Unionens ekonomiska intressen kan påverkas negativt av vissa typer av förfaranden hos en offentlig tjänsteman med uppgift att, i en ledande eller övervakande befattning, förvalta medel eller tillgångar, som syftar till förskingring av medel eller tillgångar i strid med det avsedda syftet, och varigenom unionens ekonomiska intressen skadas. Därför bör man införa en exakt definition av brott som omfattar sådana förfaranden.
- (8) Vad gäller brotten tagande av muta och förskingring finns det ett behov av att ta med en definition av begreppet *offentlig tjänsteman* som täcker in alla relevanta tjänstemän, oavsett om de innehar ett formellt ämbete i unionen, medlemsstaterna eller tredjeländer. Privatpersoner deltar i allt större utsträckning i förvaltningen av unionsmedel. För att unionsmedlen ska skyddas tillräckligt mot korruption och förskingring behöver därför definitionen av offentlig tjänsteman omfatta även personer som inte innehar ett formellt ämbete men som likväl på liknande sätt har tilldelats och utövar ett offentligt uppdrag som rör unionsmedel, t.ex. entreprenörer som deltar i förvaltningen av sådana medel.
- (9) Vad gäller de brott som föreskrivs i detta direktiv måste begreppet uppsåt vara tillämpligt på alla brottsrekvisit. Bedömningen av om en handling eller underlåtenhet varit uppsåtlig får göras mot bakgrund av yttre faktiska omständigheter. Brott som begås av fysiska personer och som inte kräver uppsåt omfattas inte av detta direktiv.

- (10) Detta direktiv ålägger inte medlemsstaterna att föreskriva påföljder som består i fängelsestraff för personer som begått brott som inte är grova i fall där uppsåt presumeras enligt den nationella lagstiftningen.
- (11) Vissa av de brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen har i praktiken ofta ett nära samband med de brott som omfattas av artikel 83.1 i fördraget och unionslagstiftning som grundar sig på den artikeln. Bestämmelserna i detta direktiv bör därför ges en lydelse som överensstämmer med sådan lagstiftning.
- (12) Eftersom unionens ekonomiska intressen också kan skadas eller hotas av förfaranden som kan tillskrivas juridiska personer, bör dessa vara ansvarsskyldiga för brott enligt definitionen i detta direktiv som begås på deras vägnar.
- (13) För att skydda unionens ekonomiska intressen på ett likvärdigt sätt genom åtgärder som bör fungera avskräckande inom hela unionen bör medlemsstaterna dessutom föreskriva vissa typer och nivåer av påföljder när de brott som definieras i detta direktiv begås. Påföljdsnivåerna bör inte gå längre än vad som står i proportion till brotten.
- (14) Eftersom detta direktiv föreskriver minimiregler står det medlemsstaterna fritt att anta eller bibehålla strängare regler för brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.
- (15) Detta direktiv påverkar inte en korrekt och effektiv tillämpning av disciplinära åtgärder eller av icke straffrättsliga påföljder. Påföljder av annat slag, som inte kan likställas med straffrättsliga påföljder och som redan ålagts samma person för samma förfarande, kan beaktas vid utmätandet av den personens straff för ett brott som definieras i detta direktiv. När det gäller andra påföljder bör *ne bis in idem*-principen följas. Genom detta direktiv kriminaliseras inte beteende som inte också är föremål för disciplinära påföljder eller andra åtgärder som gäller åsidosättande av tjänsteåligganden, i fall där sådana disciplinära påföljder eller andra åtgärder kan tillämpas på de berörda personerna.

- (16) I vissa fall bör påföljderna för fysiska personer föreskriva ett maximistraff på minst fyra års fängelse. Dessa påföljder bör som minimum innefatta fall som inbegriper betydande skada som vållats eller fördelar som vunnits, varvid skadan eller fördelarna bör presumeras vara betydande när de rör mer än 100 000 EUR. De medlemsstater som har rättssystem där det i lagstiftningen inte föreskrivs något angivet tröskelvärde för betydande skada eller fördelar som en grundval för ett maximistraff bör säkerställa att deras domstolar tar vederbörlig hänsyn till mängden skada eller fördelar vid fastställande av påföljder för bedrägeri och bedrägerirelaterade brott. Direktivet hindrar inte medlemsstater från att föreskriva andra rekvisit som visar på att ett brott är allvarligt, till exempel när skadan eller fördelen är potentiell men mycket betydande. Tröskelvärdet över vilket ett brott som riktar sig mot det gemensamma systemet för mervärdesskatt bör anses vara betydande bör dock i enlighet med direktivet vara 10 miljoner EUR.

Minimivåer på maximifängelsestraff måste införas för att garantera att unionens ekonomiska intressen får ett likvärdigt skydd i hela unionen. Påföljderna kommer att fungera starkt avskräckande på potentiella brottslingar, med effekt i hela unionen.

- (17) Medlemsstaterna bör säkerställa att det faktum att ett brott har begåtts inom ramen för en kriminell organisation i den mening som avses i rådets rambeslut 2008/841/RIF¹¹ bör betraktas som en försvårande omständighet i enlighet med de tillämpliga regler som fastställts genom deras rättssystem. De bör säkerställa att domare har möjlighet att beakta denna försvårande omständighet när de utmäter straffet för gärningsmännen, även om det inte finns någon skyldighet för domarna att tillämpa dessa försvårande omständigheter. Medlemsstaterna är inte skyldiga att föreskriva något om denna försvårande omständighet när brott i den mening som avses i rådets rambeslut 2008/841 i den nationella lagstiftningen är straffbelagda som ett separat brott och kan leda till strängare påföljder.

¹¹ EUT L 300, 11.11.2008, s. 42.

- (18) Särskilt med tanke på gärningsmännens rörlighet och den vinning som härrör från olaglig verksamhet på bekostnad av unionens ekonomiska intressen samt de komplicerade gränsöverskridande utredningar detta medför bör samtliga medlemsstater fastställa sin jurisdiktion för att kunna förhindra sådan verksamhet. Medlemsstaterna bör därvid säkerställa att deras jurisdiktion omfattar situationer i vilka ett brott begås med hjälp av informations- och kommunikationsteknik till vilken åtkomsten skett från deras territorium.
- (18a) Eftersom det kan finnas flera möjliga jurisdiktioner i fråga om gränsöverskridande brott som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde bör medlemsstaterna säkerställa att tillämpningen av den nationella lagstiftning varigenom detta direktiv införlivas helt och fullt är förenlig med principen *ne bis in idem*.
- (19) Medlemsstaterna bör införa bestämmelser om preskriptionstider för att kunna förhindra olaglig verksamhet som bedrivs på bekostnad av unionens ekonomiska intressen. Vid brott belagda med ett maximistraff på minst fyra års fängelse bör preskriptionstiden vara minst fem år räknat från den tidpunkt då brottet begicks. Detta ska inte påverka medlemsstater som inte fastställer preskriptionstider för förundersökning, lagföring och verkställighet.

- (21) Utan att det påverkar reglerna för gränsöverskridande samarbete och ömsesidig rättslig hjälp i brottmål och andra regler enligt unionslagstiftningen, särskilt enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013¹² om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), måste adekvata föreskrifter utformas om samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen för att säkerställa effektiva åtgärder mot de brott som definieras i detta direktiv och som är riktade mot unionens ekonomiska intressen. Detta inkluderar även informationsutbyte mellan medlemsstaterna och kommissionen och tekniskt och operativt stöd som kommissionen ger de behöriga nationella myndigheterna eftersom de kan behöva underlätta samordningen av sina utredningar.

Kommissionens stöd bör inte medföra att kommissionen deltar i de nationella myndigheternas utredningar eller lagföring av enskilda brott. Revisionsrätten och revisorer med ansvar för revision av institutioners, organs och byråers budgetar bör meddela Olaf och andra behöriga myndigheter alla sakförhållanden som skulle kunna betecknas som brott enligt detta direktiv, och medlemsstaterna bör säkerställa att nationella revisionsorgan enligt definitionen i artikel 59 i förordning 966/2012¹³ i enlighet med artikel 8 i förordning 883/2013 gör detsamma.

- (22) Kommissionen bör rapportera till Europaparlamentet och rådet om de åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit för att följa direktivet. Rapporten kan vid behov åtföljas av förslag med beaktande av eventuella förändringar, särskilt avseende finansieringen av unionens budget.

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (23) Konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen¹⁴ samt protokollen till denna av den 27 september 1996¹⁵, den 29 november 1996¹⁶ och den 19 juni 1997¹⁷ bör ersättas med detta direktiv för medlemsstater som är bundna av direktivet.
- (23a) Vid tillämpning av artikel 3.4 d i direktiv 2015/849 bör hänvisningen till allvarliga bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen enligt definitionen i artiklarna 1.1 och 2.1 i konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen tolkas som bedrägeri som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen enligt definitionen i artiklarna 3 och 7.3 eller, vad gäller brott som riktar sig mot det gemensamma systemet för mervärdesskatt, i artikel 2.2 i det här direktivet.
- (24) Medlemsstaternas korrekta genomförande av direktivet omfattar behandlingen av personuppgifter mellan de behöriga nationella myndigheterna samt utbytet av sådana uppgifter mellan medlemsstater å ena sidan och mellan behöriga unionsorgan å andra sidan. Behandlingen av personuppgifter på nationell nivå mellan nationella behöriga myndigheter bör regleras i unionens regelverk. Utbytet av personuppgifter mellan medlemsstaterna bör uppfylla kraven i rådets rambeslut 2008/977/RIF¹⁸. Om unionens institutioner, organ och byråer behandlar personuppgifter bör de följa Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001¹⁹ och de tillämpliga bestämmelserna om sekretess vid rättsliga utredningar.

¹⁴ EGT C 316, 27.11.1995, s. 48.

¹⁵ EGT C 313, 23.10.1996, s. 1.

¹⁶ EGT C 151, 20.5.1997, s. 1.

¹⁷ EGT C 221, 19.7.1997, s. 11.

¹⁸ Rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete (EUT L 350, 30.12.2008, s. 60).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (25) Den avsedda avskräckande effekten av tillämpningen av straffrättsliga påföljder kräver särskild försiktighet med hänsyn till grundläggande rättigheter. Detta direktiv är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns framför allt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till frihet och säkerhet, skydd av personuppgifter, fritt yrkesval och rätt att arbeta, näringsfrihet, rätt till egendom, rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol, presumtion för oskuld och rätten till försvar, principerna om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff samt rätten att inte bli dömd eller straffad två gånger för samma brott (*ne bis in idem*). Detta direktiv syftar till att säkerställa att dessa rättigheter och principer respekteras fullt ut och måste genomföras i enlighet med detta.
- (25a) Medlemsstaterna bör, utan att det påverkar berörda sektorsspecifika unionsbestämmelser om finansiella korrigeringar och återvinning av betalningar som skett på felaktig grund, vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att sådana belopp omedelbart återbetalas och att de överförs till unionens budget.
- (25b) Administrativa åtgärder och sanktioner spelar en viktig roll för att skydda unionens ekonomiska intressen. Detta direktiv undantar inte medlemsstaterna från skyldigheten att tillämpa och verkställa unionsrättsliga administrativa åtgärder och sanktioner i den mening som avses i artiklarna 4 och 5 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95.

- (25c) Genom detta direktiv bör medlemsstaterna förpliktas att i sin nationella lagstiftning föreskriva straffrättsliga påföljder vad gäller sådant bedrägeri och sådana bedrägerirelaterade brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen och som detta direktiv är tillämpligt på. Detta direktiv bör inte leda till skyldigheter beträffande tillämpningen i enskilda fall av sådana påföljder eller av något annat befintligt system för övervakning av att lagarna efterlevs. Medlemsstaterna kan i princip fortsätta att tillämpa administrativa åtgärder och sanktioner parallellt på det område som omfattas av direktivet. Vid tillämpningen av den nationella lagstiftning varigenom detta direktiv införlivas bör medlemsstaterna emellertid säkerställa att utdömandet av straffrättsliga påföljder för brott i enlighet med detta direktiv och av administrativa åtgärder och sanktioner inte leder till brott mot stadgan om de grundläggande rättigheterna.
- (25d) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas befogenheter att lägga upp sin skatteförvaltnings struktur och organisation så som de finner lämpligt för att säkerställa korrekt fastställande, beräkning och uppbörd av mervärdesskatt eller den faktiska tillämpningen av moms­lagstiftningen.
- (26) Detta direktiv gäller utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om upphävande av immunitet i fördraget, protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier, domstolens stadga och de texter som antagits för deras tillämpning eller liknande bestämmelser som införlivats i nationell lagstiftning. Vid införlivande av detta direktiv i nationell lagstiftning och vid tillämpning av den nationella lagstiftning varigenom detta direktiv införlivas beaktas helt och fullt dessa privilegier och denna immunitet, däribland respekten för friheten med avseende på ledamöternas mandat.
- (27) Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av nationella straffrättsliga allmänna regler och principer om tillämpning och verkställighet av domar i enlighet med de faktiska omständigheterna i varje enskilt fall.

- (28) Eftersom målet för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av omfattningen och verkningarna, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (29) I enlighet med artiklarna 3 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Irland meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.
- (30) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Förenade kungariket inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket.
- (31) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Avdelning I: Syfte och definitioner

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs minimiregler för definitionen av brott och påföljder i samband med bekämpning av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen, i syfte att effektivt bidra till ett starkare skydd mot brott som riktar sig mot dessa ekonomiska intressen, i linje med unionens regelverk på detta område.

Artikel 2

Definition av unionens ekonomiska intressen och direktivets tillämpningsområde

1. I detta direktiv avses med *unionens ekonomiska intressen* alla intäkter, utgifter och tillgångar som omfattas av, förvärvats genom eller ska betalas till
 - a) unionens budget,
 - b) budgetarna för institutioner, organ och byråer som upprättats i enlighet med fördragen eller budgetar som direkt eller indirekt förvaltas och övervakas av dem.
2. Vad gäller intäkter från egna medel som härrör från mervärdesskatt ska detta direktiv endast gälla för fall av allvarliga brott som riktar sig mot det gemensamma systemet för mervärdesskatt. Vid tillämpning av detta direktiv ska brott som riktar sig mot det gemensamma systemet för mervärdesskatt anses som allvarliga när en uppsåtlig handling eller underlåtenhet enligt definitionen i artikel 3 d har anknytning till två eller flera EU-medlemsstaters territorium och innebär en total skada på minst 10 miljoner EUR.
3. Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas skatteförvaltnings struktur eller funktionssätt.

Avdelning II: Brott inom området bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen

Artikel 3

Bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen utgör brott, om de begåtts uppsåtligen. I detta direktiv gäller följande definitioner för *bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen*:

- a) i fråga om icke upphandlingsrelaterade utgifter, varje handling eller underlåtenhet som avser
 - i) användning eller presentation av falska, felaktiga eller ofullständiga uppgifter eller dokument, om detta leder till att medel eller tillgångar från unionens budget eller från budgetar som förvaltas av unionen eller för dess räkning, otillbörligen uppbärs eller innehålls,
 - ii) undanhållande av information i strid med en specifik skyldighet, med samma effekt, eller
 - iii) missbruk av sådana medel för andra ändamål än de som de ursprungligen beviljades för;
- b) i fråga om upphandlingsrelaterade utgifter, varje handling eller underlåtenhet som avser
 - i) användning eller presentation av falska, felaktiga eller ofullständiga uppgifter eller dokument, om detta leder till att medel eller tillgångar från unionens budget eller från budgetar som förvaltas av unionen eller för dess räkning, otillbörligen uppbärs eller innehålls,
 - ii) undanhållande av information i strid med en specifik skyldighet, med samma effekt, eller
 - iii) missbruk av sådana medel för andra ändamål än de som de ursprungligen beviljades för, som skadar unionens ekonomiska intressen,

åtminstone när handlingen begås i syfte att uppnå olaglig vinning för gärningsmannen eller annan person genom orsakande av en förlust för unionens ekonomiska intressen;

- c) i fråga om andra intäkter än sådana intäkter från egna medel som härrör från mervärdesskatt som avses i led d, varje handling eller underlåtenhet som avser
- i) användning eller presentation av falska, felaktiga eller ofullständiga uppgifter eller dokument, om detta leder till att medel från unionens budget eller från budgetar som förvaltas av unionen eller för dess räkning minskas på ett olagligt sätt,
 - ii) undanhållande av information i strid med en specifik skyldighet, med samma effekt,
 - iii) missbruk av en förmån som lagligen erhållits, om gärningen har samma effekt;
- d) i fråga om intäkter från egna medel som härrör från mervärdesskatt, varje handling eller underlåtenhet som begåtts inom ramen för gränsöverskridande bedrägliga upplägg med avseende på
- i) användning eller presentation av falska, felaktiga eller ofullständiga uppgifter eller dokument avseende moms, om detta leder till en minskning av medel från unionens budget,
 - ii) undanhållande av information avseende moms i strid med en specifik skyldighet, om gärningen har samma effekt,
 - iii) presentation av korrekta uppgifter avseende moms i syfte att bedrägligen dölja utebliven betalning eller att otillbörligen skapa rätt till återbetalning av mervärdesskatt.

Artikel 4

Bedrägerirelaterade brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att penningtvätt enligt definitionen i artikel 1.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2015/849²⁰ som omfattar egendom som utgör vinning av brott som omfattas av detta direktiv utgör ett brott.
2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att tagande av muta och givande av muta, om det begåtts uppsåtligen, utgör brott.
 - a) I detta direktiv avses med *tagande av muta* en handling som en offentlig tjänsteman utför för att, direkt eller genom tredje man, för egen eller för tredje mans räkning, begära eller ta emot förmåner, oavsett art, eller acceptera ett löfte om en sådan förmån för att utföra eller underlåta att utföra en handling i tjänsten eller vid utövandet av tjänsten på ett sätt som skadar eller kan skada unionens ekonomiska intressen,
 - b) I detta direktiv avses med *givande av muta* en handling som utförs av en person för att direkt eller genom tredje man utlova, erbjuda eller bevilja en förmån, oavsett art, till en offentlig tjänsteman, för egen räkning eller för tredje mans räkning, för att denne ska utföra eller underlåta att utföra en handling i tjänsten eller vid utövandet av tjänsten på ett sätt som skadar eller kan skada unionens ekonomiska intressen,

²⁰ EUT L 141, 5.6.2015, s. 73.

3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att förskingring, om det begåtts uppsåtligen, utgör ett brott.

I detta direktiv avses med *förskingring* en handling utförd av en offentlig tjänsteman med uppgift att direkt eller indirekt förvalta medel eller tillgångar, att göra åtaganden eller betala ut medel eller anslå eller använda tillgångar i strid med det syfte för vilket de var avsedda och som skadar unionens ekonomiska intressen.

4. I detta direktiv gäller följande definitioner: *offentlig tjänsteman*:

- a) varje unionstjänsteman eller nationell tjänsteman inklusive varje nationell tjänsteman från en annan medlemsstat och varje nationell tjänsteman från ett tredjeland;

i) *unionstjänsteman*:

varje person som är tjänsteman eller kontraktsanställd i den mening som avses i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen eller anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen,

varje person som ställts till Europeiska unionens förfogande av medlemsstaterna eller av något offentligt eller privat organ och som utför uppgifter som motsvarar dem som unionens tjänstemän eller övriga anställda utför.

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om immunitet och privilegier i protokollen 3 och 7 som är fogade till EU-fördraget och EUF-fördraget ska medlemmar i de institutioner, organ och byråer som inrättats i enlighet med fördragen samt dessa organs personal likställas med unionstjänstemän, om de inte omfattas av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen eller anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen.

ii) *nationell tjänsteman*: offentlig tjänsteman enligt den definition som gäller enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat eller det tredjeland där personen i fråga utövar sin funktion.

När det gäller rättsliga åtgärder beträffande en tjänsteman från en medlemsstat eller en nationell tjänsteman från ett tredjeland, vilka vidtas av en annan medlemsstat, behöver den sistnämnda staten emellertid tillämpa definitionen av nationell tjänsteman endast i den mån definitionen är förenlig med dess nationella lagstiftning.

Begreppet *nationell tjänsteman* ska omfatta varje person som innehar en verkställande, administrativ eller judiciell tjänst på nationell, regional eller lokal nivå. Varje person som innehar en lagstiftande tjänst på nationell, regional eller lokal nivå ska likställas med en nationell tjänsteman.

- b) Varje annan person som blivit utsedd till och som utövar ett offentligt uppdrag i medlemsstaterna eller tredjeländer och som deltar i förvaltningen av eller beslut som rör unionens ekonomiska intressen.

**Avdelning III: Allmänna bestämmelser om brott inom området för[...] bekämpning av
bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen**

Artikel 5

Anstiftan, medhjälp och försök

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att anstiftan eller medhjälp till att begå något av de brott som avses i artiklarna 3 och 4 ska bestraffas som ett brott.
2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att försök att begå något av de brott som avses i artiklarna 3 och 4.3 ska bestraffas som ett brott.

Artikel 6

Juridiska personers ansvar

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar för de brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5, begångna till förmån för dessa juridiska personer av någon som agerar antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och har en ledande ställning inom den juridiska personen, grundad på
 - a) befogenhet att företräda den juridiska personen,
 - b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar eller
 - c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.

2. Medlemsstaterna ska även vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar när brister i den övervakning eller kontroll som ska utföras av en person som avses i punkt 1 har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till förmån för denna begå något av de brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5.
3. Den juridiska personens ansvar enligt punkterna 1 och 2 ska inte utesluta lagföring av fysiska personer som har begått de brott som avses i artiklarna 3 och 4 eller som är straffrättsligt ansvariga i enlighet med artikel 5.
4. I detta direktiv avses med *juridisk person* varje rättssubjekt som har denna status enligt tillämplig lagstiftning, med undantag av stater eller offentliga organ vid utövandet av offentliga maktbefogenheter samt offentliga internationella organisationer.

Artikel 7

Påföljder för fysiska personer

1. När det gäller fysiska personer ska medlemsstaterna säkerställa att de brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5 beläggs med effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder.
2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att brott som avses i artiklarna 3 och 4 beläggs med ett maximistraff som inbegriper fängelse.
3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att de brott som avses i artiklarna 3 och 4 beläggs med ett maximistraff på minst fyra års fängelse, om brotten inbegriper betydande skada eller fördelar. De skador eller fördelar som härrör från de brott som avses i artiklarna 3 a, 3 b, 3 c och 4 ska presumeras vara betydande när de rör mer än 100 000 EUR. De skador eller fördelar som härrör från de brott som avses i artikel 3 d ska, om inte annat följer av artikel 2.2, alltid presumeras vara betydande.

Medlemsstaterna får också föreskriva ett maximistraff på minst fyra års fängelse på grundval av andra allvarliga omständigheter som fastställs i nationell lagstiftning.

4. Vid sådana brott som avses i artiklarna 3 a, 3 b, 3 c och 4 och som omfattar skador som understiger 10 000 EUR och förmåner som understiger 10 000 EUR får medlemsstaterna i stället föreskriva andra påföljder än straffrättsliga påföljder.
5. Punkt 1 ska inte påverka de behöriga myndigheternas utövande av disciplinära befogenheter mot offentliga tjänstemän.

Artikel 8

Försvårande omständigheter

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att det ska betraktas som en försvårande omständighet om brott som avses i artikel 3, 4 eller 5 har begåtts inom ramen för en kriminell organisation i den mening som avses i rambeslut 2008/841 av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet.

Artikel 9

Typer av minimipåföljder för juridiska personer

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att en juridisk person som har ställts till ansvar i enlighet med artikel 6 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder, som ska innefatta bötesstraff eller administrativa avgifter och som får innefatta andra påföljder, till exempel

- (a) fråntagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd,
- (b) tillfällig eller permanent uteslutning från offentliga anbudsförfaranden,
- (c) tillfälligt eller permanent näringsförbud,

- d) rättslig övervakning,
- e) rättsligt beslut om upplösning av verksamheten,
- f) tillfällig eller permanent stängning av inrättningar som har använts för att begå brottet.

Artikel 10

Frysning eller förverkande

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att möjliggöra frysning och förverkande av vinning av och hjälpmedel vid de brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5. De medlemsstater som är bundna av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen²¹ ska göra det i enlighet med det direktivet.

Artikel 11

Jurisdiktion

1. Varje medlemsstat[...] ska vidta de åtgärder som krävs för att fastställa sin jurisdiktion i fråga om de brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5 om
 - a) brottet har begåtts helt eller delvis inom medlemsstatens territorium,
 - b) gärningsmannen är medborgare i medlemsstaten.
2. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som krävs för att fastställa sin jurisdiktion i fråga om de brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5 när gärningsmannen omfattas av tjänsteföreskrifterna eller anställningsvillkoren för övriga anställda vid tiden för brottet. Varje medlemsstat[...] får avstå från att tillämpa eller endast i vissa fall eller under vissa omständigheter tillämpa de jurisdiktionsregler som föreskrivs i denna punkt och ska underrätta kommissionen om detta.

²¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen (EUT L 127, 29.4.2014, s. 39).

3. En medlemsstat ska underrätta kommissionen om den beslutar att fastställa ytterligare jurisdiktion över de brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5, vilka har begåtts utanför dess territorium, när
 - a) gärningsmannen har sin hemvist på dess territorium,
 - b) brottet har begåtts till förmån för en juridisk person som är etablerad på dess territorium, eller
 - c) gärningsmannen är en av dess tjänstemän som agerar i tjänsten.
- [...]. För det fall som avses i punkt 1 b ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att deras jurisdiktion inte är beroende av att åtal endast får väckas på grundval av en anmälan från offret på den plats där brottet begicks, eller en formell underrättelse från den stat där brottet begicks.

Artikel 12

Preskription av brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att föreskriva en preskriptionstid som möjliggör utredning, lagföring, rättegång och dom i fråga om de brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5 under en tillräckligt lång tidsperiod efter det att brotten begåtts så att brotten kan hanteras effektivt.
2. Medlemsstaterna ska i fråga om brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5, belagda med ett maximistraff på minst fyra års fängelse, vidta de åtgärder som krävs för att möjliggöra att de blir föremål för utredning, lagföring, rättegång och dom under en period på minst fem år räknat från den tidpunkt då brottet begicks.
3. Genom undantag från punkt 2 får medlemsstaterna fastställa en preskriptionstid som är kortare än fem år, men inte kortare än tre år, förutsatt att de säkerställer att denna period kan avbrytas eller suspenderas för särskilda handlingar.

4. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att
- a) fängelsestraff på mer än ett år, eller alternativt
 - b) fängelsestraff i fråga om brott som är belagda med ett maximistraff på minst fyra års fängelse,

kan verkställas efter en slutgiltig fällande dom för ett brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5 under minst fem år efter tidpunkten för den fällande domen. Denna period kan omfatta förlängningar av preskriptionstiden till följd av avbrott eller suspension.

Artikel 13

Återkrav

Detta direktiv påverkar inte återkrav

- i) på EU-nivå av belopp som felaktigt betalats ut i samband med att de brott som avses i artikel 3.1 a, b och c samt artiklarna 4 och 5 begås,
- ii) på nationell nivå av moms som inte betalats i samband med att de brott som avses i artikel 3.1 d samt artiklarna 4 och 5 begås.

Artikel 14

Samspelet med andra tillämpliga unionsrättsakter

Tillämpningen av administrativa åtgärder, sanktioner och böter som föreskrivs i unionsrätten, särskilt de som avses i artiklarna 4 och 5 i förordning nr 2988/95, eller i nationell lagstiftning som har antagits i överensstämmelse med en specifik skyldighet enligt unionsrätten, ska inte påverka tillämpningen av detta direktiv. Medlemsstaterna ska säkerställa att eventuella straffrättsliga förfaranden som inletts på grundval av nationella bestämmelser om genomförande av detta direktiv inte otillbörligt påverkar en korrekt och effektiv tillämpning av i unionsrätten eller nationella genomförandebestämmelser föreskrivna administrativa åtgärder, sanktioner och böter som inte kan likställas med straffrättsliga förfaranden.

Avdelning IV: Slutbestämmelser

Artikel 15

Samarbete mellan medlemsstaterna och Europeiska kommissionen (Europeiska byrån för bedrägeribekämpning)

1. Utan att det påverkar reglerna för gränsöverskridande samarbete och ömsesidig rättslig hjälp i brottsärenden ska medlemsstaterna, Eurojust, Europeiska åklagarmyndigheten och kommissionen inom ramen för sin respektive behörighet samarbeta med varandra i kampen mot de brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5. Kommissionen, och i förekommande fall Eurojust, ska i detta syfte ge sådan teknisk och operativ hjälp som de behöriga nationella myndigheterna kan behöva för att underlätta samordningen av sina utredningar.
2. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna får inom ramen för sin behörighet utbyta information med kommissionen för att det ska vara lättare att fastställa fakta och för att säkerställa effektiva åtgärder mot de brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5. Kommissionen och de behöriga nationella myndigheterna ska i varje enskilt fall beakta kraven på sekretess och bestämmelserna om skydd av personuppgifter. Utan att det påverkar nationell lagstiftning om tillgång till information får en medlemsstat i detta syfte, när den lämnar information till kommissionen, föreskriva särskilda villkor för hur informationen ska användas av kommissionen eller av en annan medlemsstat som informationen i fråga kan lämnas till.
 - 2a. Revisionsrätten och de revisorer som ansvarar för revisionen av budgetarna för de institutioner, organ och byråer som inrättats i enlighet med fördragen eller de budgetar som förvaltas och kontrolleras av institutionerna ska upplysa Olaf och andra behöriga myndigheter om omständigheter som de upptäcker i sitt arbete som skulle kunna innebära ett brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras nationella revisionsorgan gör detsamma.

Artikel 16

Ersättande av konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen

Konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen och protokollen till denna av den 27 september 1996, den 29 november 1996 respektive den 19 juni 1997 (nedan kallad *konventionen*) ersätts härmed för de medlemsstater som är bundna av detta direktiv, med verkan från och med den [den tillämpningsdag som anges i artikel 17.1 andra stycket]. För de medlemsstater som är bundna av detta direktiv ska hänvisningar till konventionen anses som hänvisningar till detta direktiv.

Artikel 17

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [två år efter antagandet] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 18

Rapportering och bedömning

1. Kommissionen ska senast [24 månader efter tidsfristen för genomförande av direktivet] lägga fram en rapport inför Europaparlamentet och rådet med en bedömning av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som krävs för att följa direktivet.
2. Utan att det påverkar de rapporteringsskyldigheter som föreskrivs i annan unionslagstiftning ska medlemsstaterna årligen sända följande statistikuppgifter om brott som avses i artiklarna 3–5 till kommissionen, om de finns tillgängliga på central nivå i den berörda medlemsstaten:
 - a) Antalet inledda brottmålsförfaranden, antalet brottmålsförfaranden som lett till nedläggning, frikännande och fällande dom och antalet pågående förfaranden.
 - b) De belopp som återvunnits till följd av brottmålsförfaranden och de uppskattade skadorna.
3. Kommissionen ska senast [60 månader efter tidsfristen för genomförande av direktivet] lägga fram en rapport inför Europaparlamentet och rådet med en bedömning av vilken inverkan den nationella lagstiftning varigenom detta direktiv införlivas har på förebyggandet av bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. Kommissionen ska beakta rapporterna i enlighet med punkterna 1 och 2 i denna artikel.

Kommissionen ska också senast 36 månader efter det att tidsfristen för genomförande av detta direktiv har löpt ut, på grundval av uppgifter som samlats in från medlemsstaterna och med avseende på det allmänna målet att förbättra skyddet av unionens ekonomiska intressen, bedöma huruvida

- det tröskelvärde som anges i artikel 2.2 är lämpligt,
- bestämmelserna om preskriptionstider i artikel 12 är tillräckligt effektiva,
- detta direktiv på ett effektivt sätt angriper bedrägeri vid offentlig upphandling,

och rapportera till Europaparlamentet och rådet.

De rapporter som avses i denna punkt ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag, som kan innehålla en specifik bestämmelse om bedrägeri vid offentlig upphandling.

Artikel 19

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 20

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande